

SÍNDIC DE GREUGES DE LA COMUNITAT VALENCIANA REGISTRE GENERAL
07/02/2018
EIXIDA NÚM. 03463

Sr. Miquel Boronat Cogollos
Plaça de l'Àngel, 6 - Pta. 8
46003 - València

=====
Ref. queixa núm. 1716291
=====

Assumpte: Exclusió del valencià en pàgina web.

Distingit Sr.,

Ens posem novament en contacte amb vosté per comunicar-li que, hui, hem dirigit a l'administració afectada en el seu expedient de queixa la resolució que transcrivim tot seguit:

«Sra. alcaldessa-presidenta,

Vam rebre en aquesta institució un escrit de queixa signat pel Sr. Miquel Boronat Cogollos, que va estar registrat amb el número de referència indicat més amunt.

Substancialment exposava els fets i les consideracions següents:

- Que la web de l'Ajuntament de Benicàssim té documents i informacions que contravenen la legislació vigent sobre la cooficialitat lingüística de la Comunitat Valenciana.
- Que, sense ànim de ser exhaustiu i a tall d'exemple, hi destaquen els següents:

<http://ayto.benicassim.es/ayuntamiento/ca/835/Activitats>
<http://ayto.benicassim.es/ayuntamiento/ca/1321/Subvencions-esportives>
<http://ayto.benicassim.es/ayuntamiento/ca/841/Carrers-de-vianants>
<http://ayto.benicassim.es/ayuntamiento/ca/337/Serveis-sanitaris>

En considerar que la queixa reunia els requisits establits en els articles 12 i 17 de la Llei 11/1988, de 26 de desembre, del Síndic de Greuges, va ser admesa i en vam donar trasllat, de conformitat amb el que determina l'article 18.1 de la llei esmentada, al

L'autenticitat d'aquest document electrònic pot ser comprovada en https://seu.elsindic.com		
Codi de validació: 9PRKUSNIIS40QC2	Data de registre: 07/02/2018	Pàgina: 1
C/ Pascual Blasco, 1 03001- ALACANT Tel. 900 21 09 70 / 965 93 75 00 Fax: 965 93 75 54 www.elsindic.com correu electrònic: consultas_sindic@gva.es		

Ajuntament de Benicàssim a fi de contrastar les al·legacions formulades per la persona interessada i per demanar que ens remetera informació suficient sobre la realitat d'aquelles i de la resta de circumstàncies concurrents en aquest supòsit.

La comunicació rebuda del Ajuntament de Benicàssim donava compte del següent:

«El Ayuntamiento de Benicasim dispone de una página WEB donde se ofrece al ciudadano toda la información relativa de la propia Corporación Local así como del municipio.

La página WEB ofrece distintas secciones o puntos de información consistiendo básicamente en un (sic) información sobre las distintas áreas municipales y servicios que se prestan en cada una de ellas.

El Valenciano y el Castellano son las lenguas oficiales en la Comunidad Valenciana y asimismo también lo son de las distintas Administraciones ubicadas en la misma por lo tanto se debe de impulsar y fomentar por parte de la Administración que las distintas actuaciones administrativas se lleven a cabo en ambas lenguas.

Es por lo que en base a lo anterior los diferentes departamentos municipales estarán obligados a que toda la información y documentación que remitan a la página web del ayuntamiento estén en valenciano y castellano así como cualquier documento que adjunten en su caso, ya que nuestra página web cuenta con todos los medios técnicos necesarios para poder cumplir con esta obligación.

Así pues, será responsabilidad de los distintos Departamentos municipales que la documentación que cuelguen en la página WEB aparezca en ambos idiomas.»

L'interessat, a qui donàrem trasllat de la comunicació rebuda, va ratificar íntegrament el seu escrit inicial de queixa i va afegir el següent:

«Per una part em sembla correcte el sentit de la resposta de l'alcaldeessa. Tanmateix, he d'assenyalar la paradoxa que en el mateix document on s'afirma l'obligació de complir els seus deures lingüístics, doncs, incomplixen eixos mateixos deures, atés que remetien la resposta en castellà i no en valencià, tal com preceptua la normativa lingüística vigent per a este cas. Per este motiu, espere que prengau les mesures adients per a fer que l'Ajuntament de Benicàssim resolga esta mancança i adopte les mesures corresponents per a corregir i renyar els càrrecs i funcionaris públics que discriminen lingüísticament els ciutadans valencians.»

Una vegada conculsa la tramitació ordinària de la queixa, passem a resoldre l'expedient amb les dades que hi consten, per la qual cosa li demanem que considere els arguments que seguidament li exposem i que constituïxen el fonaments de la resolució amb què concloem.

Esta institució és conscient que els recursos de què disposen els ajuntaments són limitats i que cal racionalitzar-ne l'ús, però la legislació vigent respecte de l'ús del valencià és clara i no admet cap interpretació. I tot i que esta institució reconeix els esforços de

L'Administració pública valenciana per a adaptar les seues estructures al règim de cooficialitat lingüística instaurat per la Constitució espanyola i per l'Estatut d'autonomia, no pot sinó cridar l'atenció sobre el fet que la Llei d'ús i ensenyament del valencià està vigent des de fa més de 30 anys i que en el títol tercer reconeix el dret de tots els ciutadans a ser informats pels mitjans de comunicació socials tant en valencià com en castellà i a utilitzar indistintament les dos llengües quan hagen d'usar-les, i que esta obligació, com no podia ser d'una altra manera, ha d'estendre's als nous mitjans de comunicació i a les noves realitats tecnològiques.

I, d'una altra banda, la citada Llei d'ús i ensenyament del valencià, en les seues disposicions transitòries, estableix un termini de tres anys perquè les distintes àrees de l'Administració valenciana duguen a terme les disposicions d'esta (un termini que s'ha superat a l'excés, si tenim en compte que la LUEV va entrar en vigor l'any 1983), per a adaptar les seues estructures al règim de cooficialitat lingüística.

No obstant això anterior, donem per acceptats els seus arguments. No obstant això, en la tramitació de la present queixa ha sorgit una altra qüestió sobre la qual esta institució ha de pronunciar-se, i sobre la qual hem de fer la consideració següent com a fonament del recordatori de deures legals amb què concloem:

El present expedient de queixa s'inicia, com sap, com a conseqüència d'un escrit dirigit a esta institució pel interessat, íntegrament redactat en valencià.

En conseqüència, i com a garantia dels drets reconeguts en la Llei d'ús i ensenyament del valencià, que en el seu article 11 estableix que

«(...) en aquelles actuacions administratives iniciades a instància de part i aquelles en què hi haja altres interessats que així ho manifesten, l'Administració actuant haurà de comunicar-los tot el que els afecte en la llengua oficial que trien, independentment de la llengua en què s'haguera iniciat el procediment.

2. De la mateixa manera, qualsevol que siga la llengua oficial emprada, en els expedients iniciats d'ofici, les comunicacions i la resta d'actuacions s'hauran de fer en la indicada pels interessats”,

la petició d'informe que els va ser feta, es va fer en la llengua elegida per l'interessat, això és, en valencià.

No obstant això, l'informe remés per vosté es troba redactat íntegrament en castellà.

La Generalitat Valenciana, en compliment del manament estatutari contingut en l'Estatut d'Autonomia, va promulgar la Llei 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià, el preàmbul de la qual assenyala la necessitat de recuperar l'ús social i oficial del valencià.

La citada Llei va significar, d'una banda, el compromís de la Generalitat Valenciana de defensar el patrimoni cultural de la nostra Comunitat i, especialment, la recuperació social del valencià, definit com a llengua història i pròpia del nostre poble” i, d'una altra banda, superar la relació de desigualtat existent entre les dos llengües oficials de la Comunitat Valenciana, el valencià i el castellà.

L'autenticitat d'aquest document electrònic pot ser comprovada en <https://seu.elsindic.com>

Codi de validació: 9PRKUSNIIS40QCN2

Data de registre: 07/02/2018

Pàgina: 3

La cooficialitat lingüística instaurada per la Constitució espanyola, que reconeix com a llengua oficial d'una determinada comunitat autònoma, no solament l'idioma castellà, sinó també el propi d'eixa Comunitat Autònoma, va modificar substancialment l'ús, tant privat com oficial, de les diverses llengües en el territori de l'Estat espanyol; és per això que les comunitats autònomes amb idioma oficial propi han legislat sobre la matèria, mitjançant les denominades lleis de normalització lingüística, amb la finalitat de fomentar l'ús oficial de la llengua cooficial amb l'objectiu que esta assolisca cotes similars a aquelles que corresponen al castellà com a idioma oficial del territori espanyol.

La persecució d'estos legítims objectius, reconeguts en les legislacions autonòmiques baix l'empara atorgada per la Constitució, no pot, però, desconèixer, i de fet no ho desconeix, que l'article 14 de la Constitució estableix el principi d'igualtat, amb interdicció de qualsevol forma de discriminació per motiu de llengua, i la declaració de l'article 3 del mateix text constitucional, que estableix expressament el dret de tots els ciutadans a usar la llengua espanyola.

En este sentit, la mateixa Llei d'ús i ensenyament del valencià, conscient de la vigència absoluta del principi d'igualtat i de la prohibició de discriminació per motiu de llengua, declara en el seu article 4 que "en cap cas podrà haver-hi discriminació pel fet d'usar qualssevol de les dos llengües oficials" de la Comunitat Valenciana.

Una de les conseqüències essencials que es deriven dels manaments continguts en els preceptes anteriorment esmentats és el dret que assistix qualsevol ciutadà en les seues relacions amb l'Administració, en elegir la llengua en què este vulga que es produïsquen les comunicacions i la tramitació dels expedients, i sorgix el correlatiu deure de l'Administració de respectar esta elecció i d'utilitzar, al llarg de tot el procediment, l'idioma que haguera estat elegit.

L'aplicació d'estes lleis de normalització lingüística duta a terme per les diverses comunitats autònomes motiva, de vegades, que ciutadans que tenen com a llengua habitual el valencià, consideren vulnerats els seus drets lingüístics per l'ús d'una llengua o l'altra per part de les autoritats i les oficines públiques.

La normativa vigent respecte de l'ús del valencià continguda en la Constitució espanyola, en l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana i en la Llei d'ús i ensenyament del valencià, és clara i terminant, i no deixa lloc a cap interpretació, per la qual cosa l'Administració pública valenciana està obligada a garantir la normalització lingüística, tal com es desprén de l'art. 7.4 i .5 de l'Estatut d'autonomia, en assenyalar que « (...) Caldrà atorgar un especial respecte i protecció a la recuperació del valencià».

En el present expedient, però, la remissió de l'informe ha estat en castellà, tot i que la llengua triada pel ciutadà ha estat el valencià, la qual cosa no s'ajusta als mandats legals anteriorment exposats.

De conformitat amb tot el que hem dit més amunt, **HEM DE RECORDAR A L'AJUNTAMENT DE BENICÀSSIM**, els deures legals que la Constitució i la legislació vigent li imposa de respectar els drets lingüístics dels administrats, i d'utilitzar en tots els procediments i en qualssevol altres formes de relació amb ells, la llengua (castellana o valenciana) triada per ells, i li **SUGGERIM** que en l'àmbit de la

seua disponibilitat pressupostària promoga les actuacions necessàries per a, si escau, adaptar els continguts de la seua pàgina web al règim de cooficialitat lingüística vigent a la Comunitat Valenciana.

En virtut de l'art. 29.1 de la Llei 11/1988, reguladora del Síndic de Greuges, li agraïm que, en el termini d'un mes, ens remeta l'informe preceptiu en què ens ha d'indicar si accepta la recomanació que li fem o, si s'escau, les raons que considere per a no acceptar-la.

Perquè en prenga coneixement li fem saber, així mateix, que a partir de la setmana següent a la data en què s'ha dictat, la present resolució serà inserida en la pàgina web de la institució.»

Tan bon punt rebem contestació a la nostra recomanació, li ho farem saber.

Atentament,

José Cholbi Diego
Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana